کائنات چا پیدا کړي؟
زه چا پیدا کړی یم؟
او ولې؟

شركاء التنفيذ:

دار الإسلام | جمعية الربوة | رواد الترجمة | المحتوى الإسلامي

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Telephone: +966114454900
ceo@rabwah.sa
P.O.BOX: 29465
RIYADH: 11557
www.islamhouse.com

ايا زه په سمه لار يم؟

اسمانونه او ځمکه او په دوی کې لوی مخلوقات چې احاطه کېدلی نه شي، چا پيدا کړي دي ؟

په اسمان او ځمکه کې دا دقيق او پراخ نظام چا جوړ کړی؟

انسان چا پيدا کړی او هغه ته د اورېدلو، ليدلو، عقل، پوهې لاسته راوړلو او په واقعيتونو د پوهېدلو وړتيا چا ورکړې ده؟

ستا د بدن په غړو کې دا باريک جوړښت چا رامنځته کړی او ته په دې ښايسته بڼې چا انځور کړی یې؟

د ژونديو مخلوقاتو په بېلابېلو بڼو او ډولونو کې فکر وکړه چې دوی چا په داسې بڼو پيدا کړي چې هېڅ حدود نه لري.

دا لوی کاينات څنګه د کلونو په تېريدو د خپلو قوانينو سره منظم چليږي او برقرار پاتې دي؟

هغه نظامونه چا رامينځته کړي چې دا عالم کنټرولوي (ژوند او مرګ، د ژونديو موجوداتو تناسل، شپه او ورځ، د موسمونو بدلون، او داسې نور)؟

آيا دې کائناتو خپل ځان په خپله پيدا کړی؟ يا له نشت څخه رامنځته شوي؟ يا دا په تصادفي توګه موندل شوي دي؟ الله جل جلاله فرمايي:

﴿أَمۡ خُلِقُواْ مِنۡ غَيۡرِ شَيۡءٍ أَمۡ هُمُ ٱلۡخَٰلِقُونَ ۝٣٥ أَمۡ خَلَقُواْ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۚ بَل لَّا يُوقِنُونَ ۝٣٦﴾ [الطور: 35-36]

"ايا دوی بې له څه شي پيدا کړی شوي دي، يا هم دوی، پخپله پيدا کوونکي دي؟ ايا دوی اسمانونه او ځمکه پيدا کړي دي؟ بلکې دوی يقين نه کوي".[الطور: 35-36].

نو که موږ خپل ځانونه نه وي پېدا کړي او دا هم ناممکنه ده چې موږ له هېڅ شي يا تصادف څخه رامنځته شوي يو، نو هغه حقيقت چې هېڅ شک پکې نشته دا دی چې: دا کاينات خامخا يو لوی او ځواکمن خالق لري، ځکه دا ناشونې ده چې دې کائناتو دې ځان خپله پيدا کړی وي! يا دا چې له هېڅ (نشت) څخه رامنځته شوي وي! او يا په تصادفي ډول رامنځته شوي دي!

ولې يو څوک د داسې شيانو په شتون باور لري چې ليدلی يې نه شي؟ لکه: (درک، عقل، روح، احساسات او مينه) آيا ځکه چې هغه يې اغيزې ويني؟ نو څنګه انسان د دې لويو کائناتو د پيدا کوونکي له شتون څخه انکار کوي، حال دا چې هغه يې د پېدايښت، صنعت او رحمت اغيزې ويني؟!

هېڅ هوښيار به دا ونه مني چې ورته وويل شي: دا کور په خپله جوړ شوی، پرته لدې چې يو څوک يې جوړ کړي! يا ورته وويل شي چې: دا کور هېڅ شي (نشت) رامنځته کړی! نو ځينې خلک څنګه په هغه چا باور کولی شي چې وايي: دا لوی کائنات پرته له خالق څخه پيدا شوي؟ يو عقلمند انسان څنګه منلی شي چې ورته وويل شي: د کائناتو دا دقيق نظم په تصادفي توګه سره رامينځته شوی دی؟

دا ټول موږ يوې پايلې ته رسوي، هغه دا چې دا کائنات يو لوی او ځواکمن پالونکی لري چې اداره کوي يې، او دا چې يوازې هغه د عبادت وړ دی، او دا چې هر هغه څه چې پرته له هغه يې عبادت کيږي باطل او د عبادت وړ نه دي.

رب لوی خالق دی

پیدا کوونکی رب یو دی، هغه پادشاه، پالونکی او روزي ورکوونکی دی، هغه ذات دی چې ژوندي کول او مړه کول کوي، او هغه داسې ذات دی چې ځمکه یې پیدا کړې او تابع یې ګرځولې او د خپلو مخلوقاتو لپاره یې مناسبه جوړه کړې ده. او هغه ذات دی چې اسمانونه یې پیدا کړي او هغه لوی مخلوقات چې پکې دي، لمر، سپوږمی، شپه او ورځ یې په دقیقه توګه کنترول کړي چې د هغه د عظمت څرګندونه کوي.

او همغه ذات دی چې هوا یې موږ ته مسخره کړې چې له هغې پرته ژوند نه شو درلودلای، هغه ذات چې پر موږ بارانونه وروي، سمندرونه او سیندونه یې زموږ تابع کړي، همغه ذات چې موږ ته یې هغه مهال روزي راکوله کله چې موږ د مېندو په رحمونو کې کوچنیان وو او هېڅ ځواک مو نه درلود، همغه ذات چې زموږ په رګونو کې یې وینې ته له زیړون څخه تر مرګه پورې جریان ورکړی دی.

دا رب)پالونکی(، خالق)پیدا کوونکی(، روزي ورکوونکی، یوازې الله پاک دی

الله تعالی فرمایلي دي:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ يُغۡشِي ٱلَّيۡلَ ٱلنَّهَارَ يَطۡلُبُهُۥ حَثِيثٗا وَٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَ وَٱلنُّجُومَ مُسَخَّرَٰتِۭ بِأَمۡرِهِۦٓۗ أَلَا لَهُ ٱلۡخَلۡقُ وَٱلۡأَمۡرُۗ تَبَارَكَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٥٤﴾ [الأعراف: 54]

" بې شکه ستاسو رب هغه الله دی چې اسمانونه او ځمکه یې په شپږو ورځو کې پیدا کړل، بیا یې پر عرش استواء (د عرش د پاسه شو) وکړه، شپه په ورځې باندې پټوي چې هر یو په تلوار سره لټوي او لمر، سپوږمی او ستوري (یې پیدا کړل) چې د هغه په امر غاړه اېښودونکي

دي. خبر اوسئ! پیدا کول او حکم چلول خاص هغه لره دي، الله برکت والا دی، د ټولو مخلوقاتو رب".[الأعراف ٥٤].

الله هغه رب دی چې په کائناتو کې د هر څه پیدا کوونکی دی؛ هغه څه چې موږ يې وينو او څه چې نه يې وينو او له هغه پرته نور هر څه د هغه له مخلوقاتو څخه دي، هغه يوازې د عبادت وړ دی او له هغه پرته بايد د بل چا عبادت له هغه سره ونه شي. هغه لره په مالکيت، پيدايښت، د چارو سمبالولو او عبادت کې هېڅ شريک نه شته.

که د استدلال په خاطر دا فرض کړو چې د رب جل جلاله سره نور معبودان هم شته، نو کائنات به فاسد شي؛ ځکه دا نه کيږي چې دوه معبودان په يو وخت کې د کائناتو چارې اداره کړي، الله تعالی فرمايي:

﴿لَوۡ كَانَ فِيهِمَآ ءَالِهَةٌ إِلَّا ٱللَّهُ لَفَسَدَتَاۚ ...﴾ [الأنبياء: 22]

"که په دواړو (آسمان او ځمکه) کې له الله پرته نور معبودان وای نو دواړه به وران (ګډوډ) شوي وی".[الأنبياء: 22].

د پيدا کوونکي رب صفتونه

پاک ښتن لره بې شمېره ښکلي نومونه او هغه لره ډېر لوی او عالي صفتونه دي چې د هغه د کمال څرګندونه کوي، د هغه له نومونو څخه : الخالق او "الله" دي چې معنا يې ده: هغه ذات چې يوازې له شريک پرته د عبادت مستحق دی. او: الحي (تل ژوندی)، القيوم (تلپاتې)، الرحيم(ډېر رحم کوونکی)، الرازق(رزق ورکوونکی)، الکريم (سخي).

الله تعالی په قرآن کريم کې فرمايلي دي:

﴿ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ٢٥٥﴾ [البقرة: 255]

" الله هماغه دی چې له ده پرته بل معبود نشته تل ترتله ژوندی سمبالونکی دی، نه پرکالي پرې راځي او نه خوب، څه چې په اسمانو کې دي او څه چې په ځمکه کې دي (ټول) د هغه دي، دا به څوك وي چې د هغه له اجازې پرته د چا سپارښتنه ورته وکړي؟ په هر هغه څه پوهيږي چې د دوی مخې يا يې شاته دي، او دوی د هغه له معلوماتو هيڅ شی نه شي راګيرولای مګر هغه چې د ده خوښه وي، کرسی يې له اسمانو او ځمکې پراخه ده، او د دې دواړو (ځمکې او اسمان) ساتنه يې نه ستومانه کوي او هغه لوی اوچت ذات دی".[سورة البقرة:255].

او الله - تعالی - فرمايلي:

﴿قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ١ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ٢ لَمۡ يَلِدۡ وَلَمۡ يُولَدۡ ٣ وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدُۢ ٤﴾ [الإخلاص: 1-4]

" (ای نبي!) ته (دوی ته) ووايه: شان دا دی چې الله يو دی. هم دا الله بې نياز (بې حاجته) دی. نه يې (څوك) زيږولی دی او نه دی (له چا) زيږول شوی دی. او د ده هيڅوك سيال (او) برابر نشته".[الإخلاص ١-٤].

د عبادت څښتن د کمال له صفاتو څخه برخمن دی.

د هغه له صفتونو څخه یو دا دی چې همغه د عبادت وړ دی او عبادت یې کیږي او له هغه پرته نور مکلف مخلوق دي چې امر ورته کیږي او تابع دي.

د هغه له صفتونو څخه دا دي چې هغه تل ژوندی او د ټول عالم چارسمبالی دی، په کائناتو کې چې هر ژوندی دی، نو هغه ذات ژوند ورکړی او له نشت څخه یې شته کړی دی او هغه په خپل شتون سره د چارو سمبالوونکی، هغوی ته رزق ورکوونکی او هغوی لره کافي دی. نو رب ژوندی دی نه مړ کیږي او فناء کېدل یې ناشوني دي، چارسمبالی دی، نه ویده کیږي، نه پرې خوب راځي او نه پرکاله کیږي.

د هغه له صفتونو څخه یو دا دی چې هغه پوه ذات دی، له هغه څخه په ځمکه او آسمان کې هېڅ شی پټ نه دی.

د هغه له صفتونو څخه دا دي چې هغه اوریدونکی او لیدونکی دی، هر څه اوري او هر څهویني، د نفسونو په وسوسو او هغه څه پوهیږي چې په سینو کې پټ دي، له هغه نه په ځمکه او اسمانونو کې هېڅ شی پټ ندی.

د هغه له صفتونو څخه یو دا دی چې هغه قادر ذات دی، هېڅ شی یې نه شي عاجزولای او هېڅوک د هغه د ارادې مخنیوی نه شي کولای، څه یې چې خوښه وي هغه کوي، او څه یې چې خوښه وي هغه منع کوي، مخته کول او وروسته کول کوي او هغه د لوی حکمت خاوند دی.

او د هغه له صفتونو څخه دا دی چې هغه پیدا کوونکی، رزق ورکوونکی او چارسمبالی دی؛ هغه ذات چې مخلوقات یې پیدا کړي او د هغوی چارې یې سمبال کړي دي، ټولو مخلوقات یې په قبضه کې دي او د هغه د امر لاندې دي.

د هغه د صفتونو له جملې څخه دا هم دی چې هغه د محتاجانو دعا قبلوي، مصيبت ځپلو فرياد اوري، تکليف لرې کوي، او هر مخلوق چې کله په سختۍ او مصيبت کې راګير شی، د سختې اړتيا له مخې هغه ته رجوع کوي.

له الله جل جلاله پرته د بل چا عبادت نه کيږي، ځکه يوازې هغه پوره او د عبادت مستحق دی، پرته له بل هر چا څخه، او هر هغه څه چې له هغه پرته يې عبادت کېږي، په ناروا سره يې عبادت کېږي، ځکه هغه نيمګړی او د مرګ او فنا کېدو وړ دی.

الله تعالی موږ ته عقلونه راکړي چې د هغه له عظمت څخه يو څه درک کولی شي او په موږ کې يې يو طبيعي فطرت ايښی چې نيکي خوښوي او له بدۍ څخه کرکه لري، او کله چې الله رب العالمين ته رجوع کوي، د ډاډ احساس کوي، دا فطرت د هغه په کمال دلالت کوي او پر دې چې ناشوني ده هغه پاک ذات په نيمګړتيا سره ياد شي.

د عقلمند لپاره مناسبه نه ده چې له کامل ذات پرته د بل چا عبادت وکړي، نو څنګه کولای شي د خپل ځان په څېر د نيمګړي او يا له ځان نه د ټيټ مخلوق عبادت وکړي؟

انسان، بت، ونه او يا حيوان هېڅکله معبود کېدلی نه شي!

څښتن تعالی د اسمانونو د پاسه، په خپل عرش باندې دی، له مخلوقاتو څخه يې جلا دی، د هغه په ذات کې د هغه له مخلوقاتو څخه هېڅ شی نشته او نه د هغه په مخلوقاتو کې د هغه له ذات څخه څه شی شتون لري، هغه په خپلو مخلوقاتو کې نه منحل کيږي او نه پکې جسم ګرځي.

د څښتن تعالی په څېر هېڅ شی نه شته او هغه اورېدونکی ليدونکی دی، هېڅوک د هغه برابر نه دی، او هغه له خپل مخلوق څخه غني دی، نه ويده کيږي او نه

خوراک کوي، هغه ډېر لوی دی؛ شونې نه ده چې هغه دې مېرمن يا ماشوم ولري. خالق د عظمت صفات لري؛ هېڅکله نه محتاجيږي او نه په نېمګړتيا سره ياديږي.

الله تعالی فرمايلي دي:

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَٱسْتَمِعُوا۟ لَهُۥٓ ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَن يَخْلُقُوا۟ ذُبَابًا وَلَوِ ٱجْتَمَعُوا۟ لَهُۥ ۖ وَإِن يَسْلُبْهُمُ ٱلذُّبَابُ شَيْـًٔا لَّا يَسْتَنقِذُوهُ مِنْهُ ۚ ضَعُفَ ٱلطَّالِبُ وَٱلْمَطْلُوبُ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا۟ ٱللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِۦٓ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَقَوِىٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾﴾ [الحج: 73-74]

”ای خلکو! يو مثال راوړل شوی نو غوږ ورته کيږدی، تاسو چې الله نه پرته څه رابلئ، که ټول ورته را يو ځای هم شي هېڅکله به يو مچ هم پيدا نکړی شي او (دا لا څه) که يو مچ څه شی ترې وتښتوي، هغه هم نه شي ترې خلاصولی، هم (مرسته) غوښتونکی کمزوری دی او هم غوښتل شوی لکه چې ښايي هغه شان د الله قدر ونه پېژندو، الله يقيناً زورور او برلاسی دی“.[الحج: 73-74].

دې ستر خالق ولې موږ پيدا کړي يو؟ او زموږ څخه څه غواړي؟

ايا دا عقل مني چې الله دا ټول مخلوقات بې هدفه پيدا کړي، ايا هغه يې بې مقصده پيدا کړي دي، په داسې حال کې چې هغه په هر څه پوه او حکيم دی؟

ايا دا عقل مني چې هغه ذات چې موږ يې په دومره دقت او مهارت سره پيدا کړي يو او د ځمکې او اسمانونو هر څه يې زموږ تابع کړي، چې موږ به يې له کوم هدف پرته پيدا کړي يو، او يا به مو د خورا مهمو پوښتنو له ځوابونو پرته پرېږدي چې زموږ فکر يې مشغول کړی دی، لکه: ولې موږ دلته يو؟ او له مرګ وروسته څه دي؟ او زموږ د پيدايښت موخه څه ده؟

او ایا عقل دا مني چې ظالم ته دې سزا او نیک انسان ته دې اجر نه وي؟

الله پاک فرمايلي دي:

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾﴾ [المؤمنون: 115]

"ایا نو تاسو ګمان کوئ چې بې شکه موږ تاسو عبث پیدا کړي یاست او دا چې بې شکه تاسو به موږ ته بېرته نه راګرځئ".[المؤمنون: 115].

بلکي الله جل جلاله پیغمبران رالیږلي تر څو موږ د خپل شتون په مقصد پوه شو او موږ ته لارښوونه وکړي چې څنګه د هغه عبادت وکړو او هغه ته نږدې شو! او له موږ څخه څه غواړي او څنګه د هغه رضایت تر لاسه کړو، او موږ ته یې له مرګ وروسته زموږ د برخلیک په اړه خبر راکړی دي؟

الله جل جلاله د دې لپاره پیغمبران رالیږلي تر څو موږ ته خبر راکړي چې یوازې هغه د عبادت وړ دی او تر څو په دې پوه شو چې څنګه یې عبادت وکړو او موږ ته د هغه د اوامرو او منهیاتو په اړه خبر راکړي او د دې لپاره چې موږ ته نیک ارزښتونه را زده کړي چې که موږ یې مراعت کړو، پاک او له نیکیو او برکتونو ډک ژوند به ولرو.

او الله جل جلاله ډېر پیغمبران رالیږلي دي لکه: (نوح، ابراهیم، موسی، او عیسی) او په نښانو او معجزو یې د هغوی ملاتړ کړی چې د هغوی په رېښتینولی دلالت وکړي او پدې چې دوی د هغه پاک ذات له لوري را استول شوي او وروستی یې محمد صلی الله علیه وسلم دی.

او رسولانو موږ ته په واضح ډول خبر راکړی چې دا ژوند یو امتحان دی او دا چې رېښتینی ژوند به له مرګ وروسته وي.

او دا چې د هغو مؤمنانو لپاره جنت دی چې یوازې د الله جل جلاله عبادت یې کړی وي چې شریک نه لري او په ټولو رسولانو یې ایمان راوړی وي او پدې چې هلته یو اور دی چې الله د هغو کافرانو لپاره چمتو کړی چې د الله سره د نورو معبودانو عبادت کوي او یا یې د الله له کوم رسول څخه انکار کړی وي او پرې کافر شوی وي.

الله تعالی فرمایلي:

﴿يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ إِمَّا يَأۡتِيَنَّكُمۡ رُسُلٞ مِّنكُمۡ يَقُصُّونَ عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتِي فَمَنِ ٱتَّقَىٰ وَأَصۡلَحَ فَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٣٥ وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَٱسۡتَكۡبَرُواْ عَنۡهَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٣٦﴾ [الأعراف: 35-36]

"اې د آدم اولادې! که چېرې تاسو ته له تاسو څخه داسې رسولان درشي چې زما آیتونه درته بیانوي، نو بیا چې څوک تقوی خپله او (عملونه) سم کړي، نه به څه وېره ورباندې وي او نه به دوی خپه کیږي. او هغوی چې زموږ آیتونه یې دروغ وبلل او تکبر یې ترې وکړ، نو هغوی دوزخیان دي، تل ترتله پکې اوسېدونکي".[الأعراف35-36].

الله تعالی فرمایلي دي:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱعۡبُدُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِي خَلَقَكُمۡ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ ٢١ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ فِرَٰشٗا وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءٗ وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَخۡرَجَ بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ رِزۡقٗا لَّكُمۡۖ فَلَا تَجۡعَلُواْ لِلَّهِ أَندَادٗا وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٢٢ وَإِن كُنتُمۡ فِي رَيۡبٖ مِّمَّا نَزَّلۡنَا عَلَىٰ عَبۡدِنَا فَأۡتُواْ بِسُورَةٖ مِّن مِّثۡلِهِۦ وَٱدۡعُواْ شُهَدَآءَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٢٣ فَإِن لَّمۡ تَفۡعَلُواْ وَلَن تَفۡعَلُواْ فَٱتَّقُواْ ٱلنَّارَ ٱلَّتِي وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ وَٱلۡحِجَارَةُۖ أُعِدَّتۡ لِلۡكَٰفِرِينَ ٢٤ وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن

تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ كُلَّمَا رُزِقُواْ مِنۡهَا مِن ثَمَرَةٖ رِّزۡقٗا قَالُواْ هَٰذَا ٱلَّذِي رُزِقۡنَا مِن قَبۡلُۖ وَأُتُواْ بِهِۦ مُتَشَٰبِهٗاۖ وَلَهُمۡ فِيهَآ أَزۡوَٰجٞ مُّطَهَّرَةٞۖ وَهُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ﴿٢٥﴾﴾ [البقرة: 21-25]

” اى خلكو! د خپل رب عبادت وكړئ، هغه (رب) چې تاسي او له تاسي وړاندې خلك يې پيدا كړي، كېداى شي چې تاسي ځانونه وژغورئ (د الله تعالی له عذاب څخه). هغه (رب) چې ستاسې لپاره يې زمكه فرش (هواره) كرځولې ده او هسك (آسمان) يې چت او د آسمان له لوري يې اوبه نازل كړې دي، نو راويستې يې دي په دې اوبو سره هر ډول مېوې ستاسې لپاره روزي (رزق)، نو له الله سره شريكان مه نيسئ، په داسې حال كې چې تاسي پوهېږئ (چې الله شريك نه لري). او كه چېرې تاسي د هغه څه (قرآن) په اړه په شك كې ياست، چې مونږ پر خپل بنده باندې نازل كړى دى نو تاسي د دې (سورت) په څېر يو سورت راوړئ او له الله تعالی پرته خپل ټول ګواهان (مشران) راوبلئ، كه چېرې تاسي رېښتېني ياست. پس كه چېرې مو دا كار ونه كړ او هېڅكله يې (هم) نه شئ كولاى، نو پس وساتئ (ځانونه) له هغه اور څخه چې خس (خشاك) د هغې انسانان او تيږې (ګټې) دي، چې تيار كړى شوى دى (دا اور) د كافرانو لپاره. او زيرى وركړه (اى محمده) هغو كسانو ته چې ايمان يې راوړى دى (په ټولو مؤمن به شيانو) او ښه (عملونه) يې كړي دي، چې بېشكه د دوى لپاره جنتونه دي چې د هغو (تر ماڼيو او ونو) لاندې ويالې بهېږي، هر كله چې له دې (جنتي مېوو څخه دوى (جنتيانو) ته د رزق (خوړلو) لپاره (څه) وركړل شي، نو دا (جنتيان) به وايي، دا هغه شان مېوه ده چې مونږ ته پخوا هم راكړل شوې وه او رابه وړلی شي دوى ته مېوه هم رنګه (او په خوند كې سره بېله) او د دوى لپاره به

په دغو (جنتونو) کې پاکې مېرمنې وي او دوی به په دغو (جنتونو) کې همېشه وي".[البقرة: 21-25].

ولې ډېر شمېر رسولان؟

الله جل جلاله امتونو ته خپل پېغمبران رالېږلي دي، هېڅ داسې یو امت نشته مګر دا چې الله ورته پېغمبر لېږلی تر څو یې د خپل رب عبادت ته راوبلي او د هغه له اوامرو او منهیاتو څخه یې خبر کړي، او د ټولو د بلنې موخه د یو الله عبادت و، او هر کله به چې یو امت هغه څه پرېښودل چې رسول یې ورته راوړي وو؛ لکه د الله په یو ګڼلو هغوی ته امر کول او یا به یې د هغې د بدناملو هڅه وکړه نو الله جل جلاله به بل پېغمبر راولېږه تر څو یې تګلاره بېرته راسمه کړي، او خلک خپل سالم فطرت ته راوګرځوي چې هغه د الله تعالی یووالی او د هغه منل دي.

تر دې چې الله جل جلاله د محمد صلی الله علیه وسلم په رالېږلو سره د رسولانو لړی پای ته ورسوله، هغه پېغمبر چې بشپړ دین او د ټول بشریت لپاره یې تر قیامته تلپاتې شریعت راوړی، هغه شریعت چې په خپله بشپړ دی او د مخکنیو شریعتونو نسخ کوونکی دی، او متعال رب یې د بقا او د قیامت تر ورځې پورې د تلپاتې کېدو تضمین کړی دی.

یو څوک تر هغه وخته مؤمن کېدلی نه شي تر څو یې په ټولو پیغمبرانو ایمان نه وي راوړی.

الله هغه ذات دی چې رسولان یې رالیږلي او ټولو مخلوقاتو ته یې امر کړی چې د دوی پیروي وکړي، چا چې له دوی څخه د یو له پېغمبرۍ هم انکار وکړ نو په حقیقت کې یې له ټولو انکار کړی دی، له دې به لویه ګناه نه وي چې یو څوک د الله تعالی له وحیې څخه انکار وکړي، نو جنت ته د ننوتلو لپاره په ټولو پېغمبرانو ایمان راوړل ضروري دي.

په دې زمانه کې په هر چا فرض دي چې پر الله او د الله په ټولو پيغمبرانو ايمان ولري او د آخرت په ورځ ايمان ولري او دا کار يوازې پر وروستي پيغمبر محمد صلى الله عليه وسلم په ايمان راوړلو او پيروۍ کولو سره کېږي، ځکه دی هغه پيغمبر دی چې الله جل جلاله يې په تلپاتې معجزې قرآن کريم سره ملاتړ کړی، هغه (کتاب) چې الله يې ساتنه کوي تر څو چې ځمکه او خوک چې پرې دي هغه ته په ميراث پاتې شي.

الله تعالى په قرآن کريم کې فرمايلي دي چې خوک چې د هغه پر کوم پيغمبر له ايمان راوړلو څخه انکار وکړي، نو هغه په الله کفر کړی او د هغه وحيې يې دروغ ګڼلې ده، الله تعالى فرمايلي:

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡفُرُونَ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُواْ بَيۡنَ ٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيَقُولُونَ نُؤۡمِنُ بِبَعۡضٖ وَنَكۡفُرُ بِبَعۡضٖ وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُواْ بَيۡنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ١٥٠ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ حَقّٗاۚ وَأَعۡتَدۡنَا لِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٗا مُّهِينٗا ١٥١﴾ [النساء: 150-151]

"بې شکه هغوی چې له الله او رسولانو يې منکرېږي او غواړي چې د الله او د رسولانو ترمنځ يې بېلتون وکړي (داسې چې) وايي په ځينو ايمان راوړو او ځينې نه منو او غواړي چې د دې (کفر او اسلام) ترمنځ بله لار ونيسي. دا خلک نو پاخه کافران دي او دغسې کافرانو ته مو سپکوونکی عذاب تيار کړی.[النساء". 150-151].

لدې امله موږ مسلمانان په الله او د آخرت په ورځ ايمان لرو - لکه څنګه چې الله امر کړی - او موږ په ټولو پيغمبرانو او پخوانيو کتابونو ايمان لرو، الله تعالى فرمايلي:

﴿ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ٢٨٥﴾ [البقرة: 285]

”پيغمبر صلى الله عليه وسلم (پر هغه هدايت) ايمان راوړی دي چې د هغه د رب له خوا پر هغه نازل شوی دی او څوك چې د دې پيغمبر منونكي دي، هغوی هم دا هدايت د زړه په مينه منلی دی، دوی ټولو الله، د هغه پرينښتې، د هغه كتابونه او د هغه پيغمبران (عليهم السلام) منلي دي او د هغو وينا دا ده چې: موږ د الله د پيغمبرانو ترمنځ توپير نه كوو، موږ حكم واورېده او اطاعت مو ومانه ای الله! موږ ستا څخه د ګناه بخښنې غوښتونكي يو او همدا ستا لوري ته زموږ درتګ دی“. [البقرة ٢٨٥].

قرآن كريم څه شی دی؟

قرآن كريم د الله تعالى كلام او د هغه وحي ده چې په اخري پيغمبر محمد صلى الله عليه وسلم نازل شوی او تر ټولو ستره معجزه ده چې د هغه د نبوت په رينښتينولی دلالت كوي. او د قرآن كريم حكمونه حق او معلومات يې رينښتيني دي.او الله تعالى يې منكران وننګول چې د دې قرآن په څېر دې حتى يو سورت هم ورته پيدا كړي، خو دوی پدې ونه توانېدل؛ د دې د محتوياتو د عظمت او هر اړخيز والي له امله چې په دنيوي ژوند او آخرت كې هر هغه څه ته شامل دی چې د انسان پورې اړه لري ، او دا د ايمان ټولو حقايقو ته شامل دی چې ايمان پرې واجب دی.په دې كې هغه احكام او ممانعتونه هم شامل دي چې انسان يې بايد د خپل ځان او خپل رب، خپل ځان او خپل نفس او خپل ځان او ټولو مخلوقاتو تر منځ مراعات كړي، او دا ټول په لوړ فصاحت او بلاغت سره راغلي دي.پدې كې (قرآن) ډېر

عقلي شواهد او ساينسي حقيقتونه راغلي او دا په ډاګه کوي چې دا کتاب د انسانانو له خوا نه دی جوړ شوی، بلکې دا د بشريت د سپېڅلي پالونکي کلام دی.

اسلام څه شی دی؟

اسلام: الله تعالی ته په يووالي سره غاړه اېښودل، د هغه منل او ورته تسليمېدل، په خوښی او منلو سره د هغه د قانون پيروي او په هر هغه څه کفر دی چې له الله پرته يې عبادت کيږي.

او الله تعالی رسولان له يو پيغام سره رالېږلي چې هغه: د يو الله عبادت ته بلنه ده چې شريک نه لري، او په هر هغه څه کافرېدل دي چې له الله جل جلاله پرته يې عبادت کيږي.

اسلام د ټولو پيغمبرانو دين دی، د دوی بلنه يو شان او شريعتونه يې مختلف دي، نن ورځ يوازې مسلمانان دي چې د صحيح دين پيروي کوي، هغه دين چې د ټولو انبياوو لخوا راوړل شوی، او په دې وخت کې د اسلام پيغام حق دی، او دا د خالق لخوا انسانيت ته وروستی پيغام دی.نو هغه رب چې ابراهيم، موسی او عيسی عليه السلام يې رالېږلی، همغه رب وروستی رسول محمد صلی الله عليه وسلم هم رالېږلی دی، او اسلامي شريعت ټولو مخکنيو شريعتونو لره منسوخوونکی راغلی.

ټول هغه دينونه چې خلک پرې نن سبا عبادت کوي - له اسلام پرته - د انسانانو لخوا جوړ شوي دينونه دي، او يا هغه دينونه دي چې په سر کې الهي وو خو انسانانو پکې لاسوهنه وکړه نو د خرافاتو ډېرۍ، ميراثي افسانو او بشري اجتهادونو سره ګډ شول.

خو د مسلمانانو دين يو څرګند دين دی چې نه بدليږي، لکه څنګه چې د دوی عبادتونه سره يو دي چې د الله عبادت پرې کوي، ټول پنځه وخته لمونځونه کوي، د خپلو مالونو زکات ورکوي او د رمضان د مياشتې روژه نيسي. او د

دوی قانون ته چې قرآن کریم دی پام وکړئ، په ټولو هیوادونو کې همدا یو کتاب دی. الله تعالی فرمایلي:

﴿... ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗاۚ فَمَنِ ٱضۡطُرَّ فِي مَخۡمَصَةٍ غَيۡرَ مُتَجَانِفٖ لِّإِثۡمٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٣﴾

[المائدة: 3]

”نن مې ستاسو دین درته پوره کړی، خپل نعمت مې درباندې تمام کړی او همدغه اسلام مې ستاسو د دين په توګه درته غوره کړی دی، نو که څوك په سخته لوږه کې (حرام خوراك ته) اړ شو خو چې د ګناه تکل یې نه وي نو بې شکه بیا الله مهربان بخښونکی دی. “ [سورة المائدة:3].

الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي دي:

﴿قُلۡ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ عَلَيۡنَا وَمَآ أُنزِلَ عَلَىٰٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ وَٱلۡأَسۡبَاطِ وَمَآ أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَٱلنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمۡ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّنۡهُمۡ وَنَحۡنُ لَهُۥ مُسۡلِمُونَ ٨٤ وَمَن يَبۡتَغِ غَيۡرَ ٱلۡإِسۡلَٰمِ دِينٗا فَلَن يُقۡبَلَ مِنۡهُ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٨٥﴾ [آل عمران: 84-85]

”وایه موږ خو په الله ایمان راوړی او په هغه چې پرموږ نازل شوي او پر ابراهیم، اسماعیل، اسحاق، یعقوب او پر اولاده یې نازل شوي او هغه چې موسی، عیسی او نورو نبیانو ته یې د خپل رب له خوا ورکړل شوي د دوی ترمنځ یوه کې هم فرق نه کوو او موږ همده ته غاړه اېښودونکي یو. او هر څوک چې له اسلامه پرته بل دین لټوي نو هېڅکله به ترې قبول نه شي او هغه به په آخرت کې له تاوانیانو وي. “ [آل عمران: 84-85].

نو د اسلام دین د ژوند لپاره یوه جامعه تګلاره ده، چې د عقل او فطرت سره سمون لري، او د عامو خلکو له خوا منل شوې ده، د ستر خالق له خوا د خپلو مخلوقاتو لپاره جوړ شوی قانون او په دنیا او آخرت کې د ټولو خلکو لپاره د خیر او خوښۍ دین دی. نه یو نسل ته پر بل برتري ورکوي او نه یو رنګ ته پر بل رنګ، ټول خلک پکې سره برابر دي. په اسلام کې هېڅوک پر بل چا برتري نه لري مګر د هغه د نیکو عملونو په اندازه.

الله تعالی فرمایلي دي:

﴿مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَنُحۡيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةٗ طَيِّبَةٗۖ وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٩٧﴾ [النحل: 97]

"چا چې نېک عمل وکړ، که نارینه وي که ښځینه خو چې مومن وي نو حتماً به ښه ژوند ورباندې تېر کړو او (آخرت کې به) د هغو نېکو عملونو چې دوی به کول، ښه بدله ورکړو. " [النحل:97]

اسلام د نېکمرغۍ لار ده

اسلام د ټولو پیغمبرانو دین او د ټولو خلکو لپاره د الله تعالی دین دی او د عربو پورې ځانګړی دین ندی.

اسلام په دې دنیا کې د ریښتینې خوښۍ او په آخرت کې د ابدي نعمتونو لاره ده.

اسلام یوازینی دین دی چې د روح او بدن اړتیاوې پوره کوي او د انسانانو ټولې ستونزې حلوي، الله تعالی فرمایلي:

﴿قَالَ ٱهۡبِطَا مِنۡهَا جَمِيعَۢاۖ بَعۡضُكُمۡ لِبَعۡضٍ عَدُوّٞۖ فَإِمَّا يَأۡتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدٗى فَمَنِ ٱتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشۡقَىٰ ١٢٣ وَمَنۡ أَعۡرَضَ عَن ذِكۡرِي فَإِنَّ لَهُۥ مَعِيشَةٗ ضَنكٗا وَنَحۡشُرُهُۥ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ أَعۡمَىٰ ١٢٤﴾ [طه: 123-124]

”او (الله) وفرمايل: دواړه (ډلې)، شيطان او انسان تول ترې کوز شئ، تاسي به يو د بل دښمنان ياست، نو چې زما له خوا څه لارښوونه درشي نو چا چې زما د لارښوونې متابعت وکړ، هغه به نه بې لارې او نه بدبخته شي. او څوک چې زما له ذکره مخ واړوي، هغه لپاره تنګ ژوند دی او د قيامت په ورځ به يې ړوند راپاڅوو. “ [طه: 123-124].

اسلام ته په داخلېدو څه ګټه کوم؟

اسلام ته داخلېدل سترې ګټې لري، چې ځينې يې دا دي:

- په دنيا کې بريا او عزت، ځکه چې انسان د الله بنده وي، که نه نو د خواهشاتو، شيطان او شهوتونو بنده به و.

- په آخرت کې بريا؛ چې الله تعالى ورته بښنه وکړي، ترې راضي شي، جنت ته يې داخل کړي او ابدي خوښۍ او تلپاتې نعمتونه وګټي او د دوزخ له عذابه وژغورل شي.

- مؤمن به د قيامت په ورځ له انبياوو، رښتينو، شهيدانو او صالحانو سره وي، دا څومره ښه ملګرتيا ده، او څوک چې ايمان نه راوړي هغه به له سرکښانو، بدانو، مجرمانو او ظالمانو سره وي.

- هغه کسان چې الله تعالى يې جنت ته داخل کړي هغه به له مرګ، ناروغۍ، درد، بوډاتوب او غم پرته په ابدي نعمتونو کې ژوند وکړي او دوی چې هر څه غواړي غوښتنې به يې پوره کړي او هغه څوک چې دوزخ ته ننوځي هغه به په ابدي، نه ختميدونکي عذاب کې وي.

- په جنت کې داسې نعمتونه شته چې نه د چا سترګو ليدلي، نه غوږونو اورېدلي او نه د چا فکر کې ګرځېدلي. د دې خبرې ثبوت د الله تعالى دا قول دی:

﴿مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَنُحۡيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةٗ طَيِّبَةٗۖ وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٩٧﴾ [النحل: 97]

چا چې نېک عمل وکړ، که نارینه وي که ښځینه خو چې مومن وي نو حتماً به ښه ژوند ورباندې تېر کړو او (آخرت کې به) د هغو نېکو عملونو چې دوی به کول، ښه بدله ورکړو.[النحل ۹۷].

او الله تعالی فرماېلي:

﴿فَلَا تَعۡلَمُ نَفۡسٞ مَّآ أُخۡفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعۡيُنٖ جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ١٧﴾ [السجدة: 17]

" نو چا ته نه ده معلومه چې هغوی ته د سترګو یخېدو کوم شیان پټ ساتل شوي، د هغو کړنو د بدلې په توګه چې دوی به کول. " [سورة السجدة:17]

که اسلام را نه وړم نو څه به له لاسه ورکړم؟

انسان به تر ټولو ستر علم او پوهه له لاسه ورکړي، کوم چې د الله تعالی پېژندل او د الله تعالی په اړه پوهه ده، او هغه به په الله تعالی باور له لاسه ورکړي، هغه څه چې انسان ته په دنیا کې امنیت او آرامي او په آخرت کې ابدي نعمت ور په برخه کوي.

انسان به تر ټولو لوی کتاب ته لاسرسی له لاسه ورکړي چې الله تعالی خلکو ته نازل کړی او په دې لوی کتاب ایمان به له لاسه ورکړي.

هغه به په سترو پیغمبرانو ایمان له لاسه ورکړي، همدا رنګه به د قیامت په ورځ په جنت کې د دوی ملګرتیا له لاسه ورکړي، او د دوزخ په اور کې به د شیطانانو، مجرمانو او ظالمانو سره مل وي، چې ډېر بد کور او بد ګاونډ دی.

الله تعالی فرمایلي دي:

﴿... قُلۡ إِنَّ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ وَأَهۡلِيهِمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡخُسۡرَانُ ٱلۡمُبِينُ ﴿١٥﴾ لَهُم مِّن فَوۡقِهِمۡ ظُلَلٞ مِّنَ ٱلنَّارِ وَمِن تَحۡتِهِمۡ ظُلَلٞۚ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ ٱللَّهُ بِهِۦ عِبَادَهُۥۚ يَٰعِبَادِ فَٱتَّقُونِ ﴿١٦﴾﴾ [الزمر: 15-16]

”ووايه بېشكه (حقيقي) زيانمن هغه خلك دي چې د قيامت په ورځ يې ځانونه او خپلې كورنۍ په تاوان كې اچولې دي، خبر اوسئ چې همدغه ښكاره تاوان دى. د هغوى لپاره به لاندې باندې د اور (ټوټې) وريځې (لكه چترۍ راتاو) وي، دا هغه عذاب دى چې الله خپل بندګان پرې ډاروي، اې زما بندګانو له ما نه ووېرېږئ. “ [الزمر: 15-16].

خوک چې غواړي په آخرت كې نجات ومومي بايد اسلام قبول كړي او د محمد صلى الله عليه وسلم پيروي وكړي.

يو له هغو حقيقتونو څخه چې پيغمبرانو او رسولانو عليهم السلام پرې اتفاق كړى دا دى چې يوازې هغه مسلمانان به آخرت كې نجات ومومي چې په الله تعالى ايمان لري، هېڅوک ورسره نه شريكوي او په ټولو پيغمبرانو او رسولانو ايمان لري. نو د پيغمبرانو ټول پيروان چې ايمان يې پرې راوړى او هغوى يې ريښتيني ګڼلي جنت ته به داخل شي او له اور څخه به وژغورل شي.

نو هغوى چې د پيغمبر موسى عليه السلام په زمانه كې وو او په هغه يې ايمان راوړى او د هغه په لارښوونو يې عمل كړى، نو دوى مسلمانان او نيک مؤمنان دي، مګر وروسته له دې چې الله تعالى عيسى عليه السلام راولېږه نو د موسى عليه السلام په پيروانو واجب شو چې په عيسى عليه السلام ايمان راوړي او پيروي يې وكړي.نو چا چې په عيسى (عليه السلام) ايمان راوړ هغوى نيک

صالحه مسلمانان دي، او چا چې په عیسی (علیه السلام) له ایمان راوړلو انکار وکړ او ویې ویل چې زه به د موسی (علیه السلام) په دین پاتې شم نو دا مؤمن نه دی؛ ځکه چې ده پر داسې یو نبي له ایمان راوړلو انکار وکړ چې الله تعالی رالیږلی دی.بیا وروسته له دې چې الله پاک وروستی پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم راولېږه، نو پر ټولو واجب دي چې ایمان پرې راوړي، ځکه کوم رب چې موسی او عیسی علیهما السلام رالیږلي همغه رب دی چې وروستی پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم یې رالیږلی، نو چا چې د محمد صلی الله علیه وسلم له پیغمبرۍ انکار وکړ او ویې ویل چې زه به د موسی او یا عیسی علیهما السلام پیرو پاتې شم نو دا هم مؤمن نه دی.

او دا د یو چا لپاره بسنه نه کوي چې ووایي د مسلمانانو درناوی کوي او نه په آخرت کې د نجات لپاره بسنه کوي چې خیرات ورکړي او د غریبانو سره مرسته وکړي، بلکې هغه باید په الله، د هغه په کتابونو، د هغه په رسولانو او د آخرت په ورځ ایمان ولري، چې الله تعالی ترې دا قبول کړي! په الله تعالی له شرک کولو، کفر ، د الله تعالی له خوا د نازل شوې وحې څخه له انکار کولو لویه ګناه نشته او نه لدې چې د وروستي پیغمبر له نبوت څخه انکار وشي.

نو یهود، نصاری او نور هغه کسان چې د محمد صلی الله علیه وسلم د رسالت په اړه یې اورېدلي او پرې له ایمان راوړلو انکار وکړی او د اسلام په دین کې له ننوتلو انکار وکړي نو دوی به د جهنم په اور کې د تل لپاره پاتې شي او همدا د الله پربکړه ده نه د کوم بشر پربکړه، الله تعالی فرمایلي:

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ وَٱلۡمُشۡرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ شَرُّ ٱلۡبَرِيَّةِ ٦﴾ [البينة: 6]

”بېشکه هغه کسان له اهل کتابو او مشرکانو څخه چې کفر يې کړی دی تل به د دوزخ په اور کې وي همدوی تر ټولو بد خلک دي. “ [البينة:6].

له هغه وخته چې بشريت ته د الله تعالی وروستی پيغام نازل شوی، هر انسان چې د اسلام په اړه اوري او د وروستي پيغمبر محمد صلی الله عليه وسلم له پېغمبرۍ خبر شي، بايد پرې ايمان راوړي، د هغه د شريعت پيروي وکړي او په اوامرو او نواهيو کې د هغه اطاعت وکړي، نو څوک چې د دې وروستۍ پيغمبرۍ څخه خبر شي او رد يې کړي، الله تعالی به له هغه څخه هېڅ شی ونه مني او په آخرت کې به عذاب ورکړي.

د دې خبرې دليل د الله تعالی دا قول دی:

﴿وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَٰمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ﴿٨٥﴾﴾ [آل عمران: 85]

”او هر څوک چې له اسلام پرته بل دين لټوي نو هېڅکله به ترې قبول نه شي او هغه به په آخرت کې له تاوانيانو وي. “ [آل عمران ٨٥].

او الله تعالی فرمايلي:

﴿قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ تَعَالَوْا۟ إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَآءٍۭ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا ٱللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِۦ شَيْـًٔا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ ٱللَّهِ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَقُولُوا۟ ٱشْهَدُوا۟ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴿٦٤﴾﴾ [آل عمران: 64]

”ورته وايه ای اهل کتابو هغه خبرې ته راشئ چې زموږ او ستاسو ترمنځ يو برابر دی، دا چې د الله نه پرته بل څه به نه لمانځو، نه به څه شی ورسره شريکوو او نه به څوک له الله پرته د خدايانو په توګه نيسو، نو که وګرځېدل بيا ورته

ووايئ تاسو شاهدان اوسئ چې موږ مسلمانان یو. " [آل عمران: 64].

زه د مسلمانېدلو لپاره څه ته اړتيا لرم؟

اسلام کې د ننوتلو لپاره په دې شپږو ارکانو ايمان راوړل واجب دي:

په الله جل جلاله ايمان او دا چې هغه خالق، روزي ورکوونکی، چار سمبالی او مالک دی، د هغه په شان هېڅ شی نشته، هغه نه مېرمن لري او نه زوی، او هغه يوازې د عبادت مستحق دی او دا چې له هغه سره د بل چا عبادت ونه شي، او دا عقيده وساتل شي چې له هغه پرته چې د هر څه عبادت کيږي هغه باطل دی.

په ملائکو ايمان او دا چې دوی د الله تعالی بندګان دي، له نور څخه يې پيدا کړي او دنده يې ورسپارلې چې پر پيغمبرانو عليهم السلام يې وحی نازلوي.

په ټولو هغو کتابونو ايمان چې الله تعالی په خپلو پيغمبرانو عليهم السلام نازل کړي دي (لکه: تورات او انجيل – مخکې له دې چې تحريف شي) او وروستی کتاب قرآن کريم.

په ټولو پيغمبرانو عليهم السلام ايمان راوړل لکه: نوح، ابراهيم، موسی، عيسی عليهم السلام او د دوی وروستی محمد صلی الله عليه وسلم، او دا چې دوی ټول له انسانانو څخه وو، د وحی په واسطه يې د دوی ملاتړ کړی او هغه نښې او معجزې يې ورکړې چې د دوی د ريښتينولی څرګندونه کوي.

د آخرت په ورځ ايمان چې کله به الله جل جلاله مخکني او وروستني راژوندي کوي او الله تعالی به د خپل مخلوق په مينځ کې قضاوت کوي، مومنان به جنت او کافران به دوزخ ته داخل کړي.

په تقدير باور او دا چې الله په هر څه پوهيږي، څه چې پخوا وو او څه به چې په راتلونکي کې وي، او دا چې الله پوه دی او دا هر څه يې ليکلي دي، او د دې اراده يې کړې ده او هر څه يې پيدا کړي دي.

په پرېکړه کې ځنډ مه کوه!

دنيا د ابديت ځای نه دی ...

ژر دی چې ټول ښايست به يې له منځه ولاړ شي او ټول شهوتونه به ختم شي.

او هغه ورځ به راشي چې له انسان سره پکې د هغه د کړنو حساب وشي، چې هغه د قيامت ورځ ده، الله تعالى فرمايلي:

﴿وَوُضِعَ ٱلۡكِتَٰبُ فَتَرَى ٱلۡمُجۡرِمِينَ مُشۡفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَٰوَيۡلَتَنَا مَالِ هَٰذَا ٱلۡكِتَٰبِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةٗ وَلَا كَبِيرَةً إِلَّآ أَحۡصَىٰهَاۚ وَوَجَدُواْ مَا عَمِلُواْ حَاضِرٗاۗ وَلَا يَظۡلِمُ رَبُّكَ أَحَدٗا ٤٩﴾ [الكهف: 49]

”او (د عمل) کتاب به کېښودل شي نو ته به مجرمان ګورې چې له هغه څه نه وېرېدونکي دي، کوم چې په هغه (کتاب) کې دي او وايي به های زموږ بده بخته دا څنګه ليکنه ده چې (زموږ) وړه او غټه يې بې له شمېرلو نه ده پرېښې، او څه يې چې کړي وو حاضر به يې ومومي او ستا رب په هېچا ظلم نه کوي. “ [الكهف:49].

او يقينا چې الله تعالى په ډاګه کړې ده چې څوک اسلام نه راوړي نو هغه به د تل لپاره د دوزخ په اور کې وي.

نو دا لږ تاوان نه، بلکې لوی تاوان دی، الله تعالى فرمايلي:

﴿وَمَن يَبۡتَغِ غَيۡرَ ٱلۡإِسۡلَٰمِ دِينٗا فَلَن يُقۡبَلَ مِنۡهُ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ٨٥﴾ [آل عمران: 85]

”او هر څوک چې له اسلام پرته بل دین لټوي نو هېڅکله به ترې قبول نه شي او هغه به په آخرت کې له تاوانیانو وي. “ [آل عمران: 85].

نو اسلام هغه دین دی چې له هغه پرته الله نور دینونه نه مني.

نو الله موږ پیدا کړي یو او هغه ته ورګرځو او دا دنیا زموږ لپاره یوه ازموینه ده.

انسان باید ډاډه اوسي چې: دا ژوند د خوب په څېر لنډ دی ... او هېڅوک نه پوهیږي چې کله به مري!

نو د قیامت په ورځ به خپل خالق ته څه ځواب وایي چې پوښتنه ورځخه وکړي چې: ولې یې د حق پیروي نه ده کړې؟ ولې یې د وروستي پیغمبر پیروي نه ده کړې؟

نو ستا پروردګار ته به د قیامت په ورځ څه ځواب وایې، حال دا چې هغه په اسلام کې د کفر له عواقبو خبرداری ورکړی او ویلي یې دي چې د کفارو برخلیک په دوزخ کې ابدي هلاکت دی؟

الله تعالی فرمایلي:

﴿وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٣٩﴾

[البقرة: 39]

”او هغه کسان چې کافران شول او زموږ آیاتونه یې دروغ وګڼل، هم دغه کسان د اور (دوزخ) ښتنان دی او هم دوی به په هغه (اور د دوزخ) کې همېشه وي. “ [البقرة ٣٩].

د هغو کسانو لپاره هېڅ عذر نشته چې حق پرېږدي او د پلرونو او نیکونو تقلید وکړي.

الله تعالی موږ ته خبر راکړی چې ډېری خلک چې په اسلام کې له داخلېدو څخه انکار کوي د هغه چاپېریال له وېرې يې کوي په کوم کې چې دوی ژوند کوي.

او ډېری نور له اسلام څخه ځکه انکار کوي چې دوی نه غواړي خپلې هغه عقیدې بدلې کړي چې له پلرونو څخه ورته په میراث پاتې دي او یا يې له چاپېریال او ټولنې څخه ترلاسه کړي او ورسره عادت شوي دي، او ډېری نور تعصب او له باطل څخه ملاتړ منعه کوي چې اسلام ومني.

او دا ټول خلک د دې لپاره هېڅ عذر نلري، دوی به د الله جل جلاله په وړاندې پرته له توجیه (دلیله) ودرېږي.

دا د ملحد لپاره هېڅ عذر نه دی چې ووایی، "زه به ملحد پاتې شم ځکه چې زه په یوه ملحده کورنۍ کې زېږېدلی یم!" بلکې هغه باید له هغه عقل څخه کار واخلي چې الله تعالی ورکړی دی، د ځمکې او اسمانونو په عظمت کې باید فکر وکړي او په خپل هغه عقل سره باید فکر وکړي چې خالق يې ورکړی ترڅو پوه شي چې دا کائنات یو خالق لري.همدا رنګه هغه ځوک چې د ډبرو او بتانو عبادت کوي د خپلو پلرونو د تقلید لپاره هېڅ عذر نه لري، بلکې باید د حقیقت لټون وکړي او له ځانه وپوښتي چې: زه څنګه د یو داسې بې روحه شي عبادت وکړم چې زما نه اوري، ما نه ویني او ما ته هېڅ ګټه نه رسوي؟!

په ورته ډول، عیسوی چې په هغو شیانو باور لري چې له فطرت او عقل سره مخالف دي؛ باید له ځانه وپوښتي چې: رب څنګه خپل بې ګناه زوی د خلکو د ګناهونو له امله ووژني؟! دا ظلم دی! همدارنګه انسانان څنګه کولی شي د رب زوی په دار کړي او ویې وژني؟! آیا رب نشي کولی د بشر ګناهونه وبخښي پرته لدې چې دوی ته د خپل زوی د وژلو اجازه ورکړي؟ آیا رب د خپل زوی دفاع نشي کولی؟

نو د عاقل انسان وظيفه ده چې د حق پیروي وکړي او په باطل کې د پلرونو او نیکونو تقلید ونه کړي.

الله تعالی فرمایلي دي:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْاْ إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَإِلَى ٱلرَّسُولِ قَالُواْ حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَآءَنَآۚ أَوَلَوْ كَانَ ءَابَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْـًٔا وَلَا يَهْتَدُونَ۝١٠٤﴾ [المائدة: 104]

”او چې ورته وویل شي هغه (حکم) ته راشئ چې الله رانازل کړی او رسول ته راشئ وایي هغه (تګلاره) مو بس ده چې پر هغې مو خپل پلرونه موندلي، آیا که څه هم پلرونه یې نه په څه پوهېدل او نه یې سمه لار موندلې وه. “ [المائدة ١٠٤].

هغه څوک باید څه وکړي چې غواړي اسلام قبول کړي، خو وېره لري چې خپلوان به یې ورته زیان ورسوي؟

څوک چې غواړي اسلام قبول کړي او د خپل شاوخوا چاپېریال څخه وېره ولري، کولی شي اسلام قبول کړي او خپل اسلام پټ وساتي تر څو چې الله تعالی ورته یوه د خیر لار اسانه کړي چې په هغې کې خپلواک شي او خپل اسلام ښکاره کړي.

په انسان سمدلاسه اسلام قبلول واجب دي، خو په هغه باندې لازم نه دي چې خپل شاوخوا خلکو ته د اسلام راوړلو خبر ورکړي او یا د مسلمانېدو اعلان وکړي، که دا کار ورته ضرر لري.

او پوه شه چې کله یو څوک اسلام قبول کړي نو د میلیونونو مسلمانانو ورور به شي، او کولی شي په خپل هېواد کې له جومات یا اسلامي مرکز سره اړیکه ونیسي او له هغوی څخه مشوره او مرسته وغواړي او هغوی به په دې کار سره خوشحاله کېږي.

الله تعالی فرمايلي دي:

﴿... وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّهُۥ مَخۡرَجٗا ۝٢ وَيَرۡزُقۡهُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَحۡتَسِبُۚ ...﴾

[الطلاق: 2-3]

” او څوک چې له الله وېره کوي، (الله به) هغه ته د خلاصون لار پيدا کوي. او له يو داسې لورې به روزي ورکوي چې ګومان يې هم نه کوي. “ [الطَّلَاقِ: 2، 3]

ګرانه لوستونکيه!

ايا د خالق الله رضا کول -چا چې موږ ته خپل ټول نعمتونه راکړي دي، چا چې موږ ته په داسې حال کې خواړه راکول چې موږ د خپلو ميندو په خېټو کې د جنين په بڼه وو، او هوا را رسوي چې موږ يې اوس تنفس کوو- د خلکو له راضی کولو څخه ډېر مهم نه دي؟

ايا د دنيا او آخرت برياليتوب د ژوند د ټولو لذتونو د قربانولو ارزښت نه لري؟ ولې نه، قسم په الله!

لدې امله انسان بايد خپل تېر -ماضي- لدې څخه منع نه کړي چې خپله تګلاره سمه کړي او له غلطې لارې راوګرځي او سم کارونه وکړي.

انسان بايد نن ورځ ريښتينی مؤمن شي! او شيطان ته بايد اجازه ور نه کړي چې د حق له پيروي څخه يې منع کړي!

الله تعالی فرمايلي دي:

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدۡ جَآءَكُم بُرۡهَٰنٞ مِّن رَّبِّكُمۡ وَأَنزَلۡنَآ إِلَيۡكُمۡ نُورٗا مُّبِينٗا ۝١٧٤ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَٱعۡتَصَمُواْ بِهِۦ فَسَيُدۡخِلُهُمۡ فِي رَحۡمَةٖ مِّنۡهُ وَفَضۡلٖ وَيَهۡدِيهِمۡ إِلَيۡهِ صِرَٰطٗا

” اې خلکو يقيناً چې د خپل رب له لوري مو ښکاره دليل (چې محمد دی) درغلی او تاسو ته مو څرګنده رڼا نازله کړې (چی قرآن دی). نو هر هغه چې په الله يې ايمان راوړی او منګولې يې پرې لګولي دي نو ژر به يې په خپل رحمت او پېرزوينه کې داخل کړي او خپل لوري ته نېغه لار به ور وښايي. “ [النساء: 174-175].

آيا ته چمتو يې چې د خپل ژوند تر ټولو لويه پرېکړه وکړې؟

که دا هر څه منطقي وي او انسان په خپل زړه کې حقيقت پېژندلی وي؛ نو بايد د مسلمانېدلو لپاره لومړی ګام پورته کړي.

او څوک چې په خپل ژوند کې د غوره تصميم نيولو لپاره مرستې ته اړتيا لري او د مسلمانېدلو په اړه لارښود غواړي؟

نو ګناهونه يې بايد په اسلام کې له داخلېدو څخه منع نه کړي، الله تعالی په قرآن کريم کې فرمايلي دي چې د انسان ټول ګناهونه بخښل کيږي که چېرې هغه اسلام قبول کړي او خپل خالق ته توبه وباسي، نو دا طبيعي ده چې انسان به د اسلام له منلو وروسته هم کېدی شي ګناهونه وکړي، ځکه موږ انسانان يو، سپېڅلې پرېښتې نه يو،خو موږ ته په کار دي چې له الله تعالی څخه بخښنه وغواړو او هغه ته توبه وباسو او که الله تعالی ووينې چې موږ د حق په منلو کې ګړندي يو او په اسلام کې داخل شو او د شهادت کلمې مو ووېلې، نو هغه به موږ سره د نورو ګناهونو په پرېښودلو کې مرسته وکړي، او څوک چې الله لوري ته روان شي او د حق پيروي وکړي، الله به هغه ته د نورو نيکيو توفيق ورکړي، نو انسان بايد سمدلاسه په اسلام کې د داخلېدو په اړه زړه نازړه پاتې نه شي او سمدلاسه بايد اقدام وکړي.

د دې خبرې ثبوت د الله تعالى دا قول دى چې فرمايي:

﴿قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِن يَنتَهُواْ يُغۡفَرۡ لَهُم مَّا قَدۡ سَلَفَ ...﴾ [الأنفال: 38]

" كافر شوو ته وايه چې: كه چېرې دوى منع شي، (له كفر څخه) (نو) دوى ته به د هغو (ګناهونو) بخښنه وشي چې مخكې شوي دي. " [الأنفال ٣٨].

څه بايد وكړم چې مسلمان شم؟

په اسلام كې داخلېدل اسانه خبره ده او كوم رسم، رسمي چارو او د چا حضور ته اړتيا نه لري، انسان بايد يوازې د شهادت دوه كلمې ووايي، په معنا يې پوه شي او ايمان پرې ولري، هغه داسې چې ووايي: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمدًا رسول الله) يعنې زه ګواهي وركوم چې له الله پرته بل حق معبود نشته او دا ګواهي وركوم چې محمد د الله رسول دى، كه تاسو ته اسانه وي چې په عربي ژبه يې ووايې نو ښه ده او كه درته سخته وي نو بسنه كوي چې په خپله ژبه يې ووايې او پدې سره به ته مسلمان شې، بيا نو تاته په كار دي چې دين دې زده كړې، كوم چې دې په دنيا كې د نيكبختۍ او اخرت كې د خلاصون سرچينه ده.

مواد

کائنات چا پیدا کړي؟ زه چا پیدا کړی یم؟ او ولې؟ 1
ایا زه په سمه لار یم؟ 3
رب لوی خالق دی 5
دا رب)پالونکی(، خالق)پیدا کوونکی(، روزي ورکوونکی، یوازې الله پاک دی 5
د پیدا کوونکي رب صفتونه.. 6
د عبادت ښبتن د کمال له صفاتو ډکه برخمن دی. 8
دې ستر خالق ولې موږ پیدا کړي یو؟ او زموږ څخه څه غواړي؟ 10
ولې ډېر شمېر رسولان؟ 14
یو څوک تر هغه وخته مؤمن کېدلی نه شي تر څو یې په ټولو پیغمبرانو ایمان نه وي راوړی.......... 14
قرآن کریم څه شی دی؟ 16
اسلام څه شی دی؟ 17
اسلام د نېکمرغی لار ده 19
اسلام ته په داخلېدو څه ګټه کوم؟ 20
که اسلام را نه وړم نو څه به له لاسه ورکړم؟ 21
څوک چې غواړي په آخرت کې نجات ومومي باید اسلام قبول کړي او د محمد صلی الله علیه وسلم پیروي وکړي.. 22
زه د مسلمانېدلو لپاره څه ته اړتیا لرم؟ 25
په پرېکړه کې ځنډ مه کوه! 26
د هغو کسانو لپاره هیڅ عذر نشته چې حق پرېږدي او د پلرونو او نیکونو تقلید وکړي. 28
هغه څوک باید څه وکړي چې غواړي اسلام قبول کړي، خو وېره لري چې خپلوان به یې ورته زیان ورسوي؟.. 29
ګرانه لوستونکیه! 30
آیا ته چمتو یې چې د خپل ژوند ترټولو لویه پرېکړه وکړې؟....................................... 31
څه باید وکړم چې مسلمان شم؟ 32
مواد 33